

Dávid Géza (1949) oszmán történeti és anglisztikai tanulmányait 1968–1973 között az ELTE-n végezte. 1975: a bölcsészdoktor, 1985: a történelemtudományok kandidátusa, 1997: a történelemtudományok doktora (Török közigazgatás Magyarországon), 1998: habilitál (A hódoltsági demográfiai viszonyok alakulása a 15 éves háborúig). 1989–1990: Humboldt-ösztöndíj (München, Bécs), kétszer Mellon-ösztöndíj (Isztambul).

1972–1973: a JATE altaisztikai programjában török óraadó; 1973-tól az ELTE Török Filológiai Tanszékén dolgozik. 2000-től egyetemi tanár. Jelenleg a tanszék vezetője, az Orientalisztikai Intézet igazgatója, az oszmán történeti doktori program vezetője.

Munkásságának hangsúlyai: a magyarországi török hódoltság népesedés- és közigazgatás-története. A szultáni tanács jegyzőkönyveiből a magyar vonatkozású parancsok kiadása. Főbb publikációi: *A Simontornyai szandzsák a 16. században*. Bp. 1982., „Az ország ügye mindennek előtt való.” *A szultáni tanács Magyarországra vonatkozó rendeletei (1544–1545, 1552)*. Budapest, 2005 (Fodor Pállal), *Pasák és bégek uralma alatt*. Budapest, 2005., „Ez az ügy fölültöbb fontos.” *A szultáni tanács Magyarországra vonatkozó rendeletei (1559–1560, 1564–1565)*. Budapest, 2009 (Fodor Pállal).